

UOHSP0005NK8

62 Ca 55/2008-63

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže
třída Kpt. Jaroše 7, 604 95 Brno

Došlo: - 5 - 05 - 2009

Číslo: *VCHS-5426/2009* Vyřizuje: *OM7*
Přílohy: *Dr. Schellhorn*
období

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Sladkého a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D. a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. v právní věci žalobce: **HORÁCKÁ STAVEBNÍ, s.r.o.**, se sídlem v Jihlavě, Humpolecká 13/1, IČ: 46962875, zastoupeným Vladimírou Riedlovou, advokátkou, se sídlem AK v Jihlavě, Divadelní 1604/8, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R233/2007/02-10653/2008/310-Hr ze dne 28.5.2008,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R233/2007/02-10653/2008/310-Hr ze dne 28.5.2008 **se zrušuje** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 6.800,- Kč k rukám Vladimíry Riedlové, advokátky, se sídlem AK v Jihlavě, Divadelní 1604/8, do 15-ti dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Včas podanou žalobou brojí žalobce proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R233/2007/02-10653/2008/310-Hr ze dne 28.5.2008, kterým bylo potvrzeno předchozí rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vydané v I. stupni správního řízení č.j. S282/2007/VZ-21446/2007/520-KV ze dne 26.11.2007 a zamítnut rozklad proti němu podaný.

I. Shrnutí podstaty věci

Zadavatel Psychiatrická léčebna Jihlava uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 110/2007 Sb. (dále jen „ZVZ“) v informačním systému o veřejných zakázkách dne 21.8.2007 pod ev.č. 60010427 oznámení otevřeného zadávacího řízení za účelem zadání veřejné zakázky „PL Jihlava – rekonstrukce pavilonu č. 3“. Zadavatel v oddílu IV. bodě 2.1 „kritéria pro zadání zakázky“ oznámil, že dílčími kritérii hodnocení jsou: cena veřejné zakázky bez DPH s váhou 80%, záruka za dílo jako celek s váhou 15%, sankce za nedodržení termínu dokončení díla s váhou 5%. Zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel dvanáct nabídek, z protokolu ze dne 20.9.2007 vyplynulo, že po posouzení prokázání splnění kvalifikace byla vyřazena z další účasti v zadávacím řízení nabídka jednoho uchazeče, neboť ten nesplnil profesní předpoklady. Zadavatel oznámil vyloučení tomuto uchazeči dopisem ze dne 25.9.2007. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 25.9.2007 vyplynulo, že nejvhodnější nabídku podal uchazeč PSJ holding, a.s., zadavatel se s provedeným posouzením a hodnocením nabídek ztotožnil a dopisem ze dne 25.9.2007 oznámil uchazečům své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Proti rozhodnutí zadavatele ze dne 25.9.2007 o výběru nejvhodnější nabídky podal žalobce dne 9.10.2007 námitky, které zadavatel obdržel dne 10.10.2007, a kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl rozhodnutím ze dne 12.10.2007. Žalobce obdržel rozhodnutí o námitkách dne 12.10.2007. Vzhledem k tomu, že žalobce nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se ZVZ, podal dne 18.10.2007 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele u žalovaného.

Žalovaný v rozhodnutí vydaném v I. stupni správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 26.11.2007, č.j. S282/2007/VZ-21446/2007/520-KV rozhodl tak, že správní řízení podle § 118 ZVZ zastavil (výrok I.) s tím, že podle § 119 odst. 2 ZVZ a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, zadavatelé nevznikla povinnost nahradit náklady řízení o přezkoumání úkonu zadavatele (výrok II.).

O rozkladu žalobce bylo nyní napadeným rozhodnutím ze dne 28.5.2008, č.j. R233/2007/02-10653/2008/310-Hr rozhodnuto tak, že rozhodnutí žalovaného vydané v I. stupni správního řízení bylo potvrzeno a podaný rozklad zamítnut.

II. Shrnutí žalobních tvrzení

Žalobce nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného a považuje je za nezákonné, přičemž své důvody formuloval do pěti žalobních bodů. V prvním žalobním bodě v jeho úvodní části namítl, že bodové hodnocení dílčích kritérií nabídek bylo vypočteno v rozporu se způsobem výpočtu závazně stanoveným zadavatelem v zadávací dokumentaci; v další části tohoto žalobního bodu namítl, že žalobci bylo za dílčí kritérium přiděleno 0 bodů z důvodu zjevné nepřiměřenosti nabízené hodnoty délky záruky za dílo jako celek, aniž by toto hodnocení bylo věcně zdůvodněno. Ve druhém žalobním bodě zdůraznil, že žalovaný nesprávně a v rozporu se ZVZ posoudil vymezení způsobu hodnocení nabídek v soutěži, když zadávací dokumentace v této příslušné části nespĺňovala požadavky nezbytné přesnosti, srozumitelnosti a jednoznačnosti obsahu zadávací dokumentace v části vymezení a hodnocení dílčích kritérií ekonomické výhodnosti nabídky s následkem zřetelné nepřezkoumatelnosti souladu skutečného způsobu hodnocení s hodnocením předeslaným v zadávacích podmínkách. Ve třetím žalobním bodě namítl, že žalovaný napadeným rozhodnutím nezákonným způsobem překročil meze přezkumu a volného uvážení, když nahradil nedostatek vůle zadavatele v jeho úkonech, konkrétně v obsahu zadávací dokumentace, aniž je pro to v jejím obsahu jakékoliv opodstatnění, vyložil zadavatelem stanovený způsob hodnocení nad uvedený rámec v tom smyslu, že zadavatel výslovně nerozlišil situace, kdy nejvhodnější nabídka znamená nejvyšší či nejnižší hodnotu a postupoval při hodnocení dle zřejmé logiky, tudíž správně a zákonně. K takovému rozhodnutí, které by dodatečně odstranilo podstatné vady zadávací dokumentace a postupu zadavatele, a se zpětnou účinností je nějakým způsobem zhojilo, není žalovaný oprávněn. Toto pochybení žalovaného má za následek nezákonnost rozhodnutí. Ve čtvrtém žalobním bodě poukázal na skutečnost, že žalovaný se napadeným rozhodnutím nijak nevypořádal s nezákonností zadávacího řízení pro rozpor se základními zásadami veškerého postupu zadavatele, zásadou transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace ve smyslu § 6 ZVZ, a tudíž z porušení zákonných zásad nevyvodil odpovídající závěr. V pátém žalobním bodě namítl, že žalovaný se napadeným rozhodnutím nevypořádal s otázkou odborné způsobilosti hodnotící komise.

Na svém procesním stanovisku setrval žalobce po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný důvodnost žaloby popírá.

Ve svém písemném vyjádření k žalobě pak v plné míře odkázal na text odůvodnění obou napadených rozhodnutí a na tam uvedené právní a věcné důvody, pro které byly návrh žalobce a následně jeho rozklad zamítnuty a správní řízení bylo zastaveno. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Na svém procesním stanovisku setrval žalovaný po celou dobu řízení před soudem.

IV. Správní spis, podstatné skutečnosti

Z obsahu správního spisu soud zjistil zejména následující skutečnosti podstatné pro posouzení věci.

Z obsahu zadávací dokumentace veřejné zakázky PL Jihlava – rekonstrukce pavilonu č. 3 ze dne 21.8.2007, a to z bodu 8 upravujícího způsob hodnocení nabídek je zřejmé, že nabídky budou hodnoceny podle § 78 odst. 1 písm. a) ZVZ – podle ekonomické výhodnosti, a to dle následujících dílčích kritérií: 1. cena veřejné zakázky bez DPH váha 80%, 2. záruka za dílo jako celek váha 15% a 3. sankce za nedodržení termínu dokončení díla váha 5% s tím, že hodnocená nabídka obdrží bodovou hodnotu, která vznikne násobkem 100 a poměru hodnoty nejvhodnější nabídky k hodnocené nabídce. Pro hodnocení nabídek použije hodnotící komise bodovací metodu s použitím vah. Jednotlivým dílčím kritériím jsou stanoveny váhy v procentech podle jejich důležitosti pro konkrétní zadávací řízení tak, že jejich součet je celkem 100. Považuje-li hodnotící komise hodnotu jiného dílčího kritéria, než je cena, za zjevně nepřiměřenou, nabídce v rámci tohoto kritéria přiřadí 0 bodů.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek předané zadavateli dne 25.9.2007, zejména z bodu 11. Ostatní informace a posouzení a hodnocení nabídek, vyplynulo, že hodnotící komise posoudila přiměřenost hodnot jednotlivých dílčích kritérií a došla k závěru, že nabídka žalobce č. 8 obsahuje v porovnání s ostatními nabídkami i s ohledem k charakteru předmětu zadání veřejné zakázky zjevně nepřiměřenou hodnotu v kritériu č. 2 – záruka za dílo jako celek – 144 měsíců. U ostatních nabídek se pohybovala záruka za dílo v rozmezí od 60 do 96 měsíců. S odvoláním na tuto skutečnost přidělila hodnotící komise za toto kritérium žalobci 0 bodů – v souladu se zněním posledního odstavce bodu 8. „Textové části - zadávacích podmínek“.

Z tabulky vyhodnocení nabídek na zhotovitele stavby ve spojení s tabulkou vyhodnocení soutěže je zřejmé, že nabídka žalobce obdržela pořadové číslo 8, kritérium č. 1 – cena díla bez DPH obsahovalo údaj 33.611.206,60 Kč, kritérium č. 2 – záruka za dílo jako celek obsahovalo údaj 144 měsíců a kritérium č. 3 – sankce za nedodržení termínu dokončení díla obsahovalo údaj 850.000,- Kč/den, přičemž tato nabídka žalobce byla vyhodnocena v pořadí na 9. místě.

Z rozhodnutí zadavatele ze dne 25.9.2007 je zřejmé, že na základě zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 25.9.2007 a po následném zvážení zadavatel rozhodl o přidělení veřejné zakázky uchazeči – firmě PSJ holding, a.s., neboť tato nabídka splnila nejlépe kritéria hodnocení stanovené zadavatelem a byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější nabídka. S odvoláním na tuto skutečnost byly nabídky ostatních uchazečů odmítnuty.

Z listiny označené jmenování – doplněk ze dne 12.9.2007 vyplývá, že hodnotící komise byla sedmičlenná a jejími členy byli jmenováni: MUDr. Zdeňka Drlíková, Ing. Marie Veselá, RNDr. Petr Pospíchal, Jan Hodač, Ing. Jan Toscher, Ing. Petr Peták a Ing. Vladimír Binter. Zadavatel současně pověřil hodnotící komisi k provedení vyhodnocení kvalifikací uchazečů stanovených v oznámení o zakázce. Z osvědčení o autorizaci č. 15331 vydané Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě ze dne 28.2.1995 je zřejmé, že člen hodnotící komise Ing. Jan

Toscher je autorizovaným inženýrem v oboru pozemní stavby. Z diplomu Vojenské akademie Antonína Zápotockého, fakulty vojensko-inženýrské, druhů vojsk a služeb č. diplomu 30276 ze dne 12.7.1985 je zřejmé, že člen hodnotící komise Ing. Vladimír Binter ukončil vysokoškolské studium vykonáním státní závěrečné zkoušky a získal vysokoškolské vzdělání ve studijním oboru 36-38-8 vojenské stavby, vojenské pozemní stavitelství a byl mu přiznán titul inženýr. Z čestného prohlášení Jana Hodače ze dne 8.11.2007 je zřejmé, že Jan Hodač, člen hodnotící komise, po dobu posledních osmi let pracuje jako dohled (stavební dozor) nad prováděním stavebních zakázek. Z čestného prohlášení RNDr. Petra Pospíchala ze dne 8.11.2007 vyplývá, že RNDr. Petr Pospíchal, člen hodnotící komise po dobu posledních sedmi let pracuje v oboru stavebních zakázek. Z prezenční listiny členů komise pro posouzení a hodnocení nabídek zadání veřejné zakázky na stavební práce ze dne 20.9.2007 a ze dne 25.9.2007 je zřejmé, že hodnotící komise jednala ve složení dle jmenování – doplňku ze dne 12.9.2007.

Správní orgán I. stupně dospěl v odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné k závěru, že zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci způsob, jakým bude nabídky hodnotit, přičemž již výslovně nerozlišil situaci, kdy nejvhodnější nabídka znamená nejvyšší či nejnižší hodnotu. Z logiky věci vyplývá, že při hodnocení nabídek musí hodnotící komise vycházet ze skutečnosti, o jaké dílčí kritérium hodnocení se jedná. V případě, kdy je při hodnocení rozhodující nejnižší hodnota, např. cena, provede se výpočet v poměru nejvhodnější nabídky k hodnocené nabídce, tj. nejnižší ceny k hodnocené ceně. Pokud je při hodnocení rozhodující nejvyšší hodnota, např. délka záruky, provede se výpočet obráceně, tj. v poměru nejkratší délka záruky k hodnocené délce záruky. Dále pak uvedl, že hodnotící komise zasedala v zákonem stanoveném složení, tzn. že měla nejméně pět členů, a nejméně jedna třetina hodnotící komise měla příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Všichni jmenovaní členové hodnotící komise se zúčastnili hodnocení nabídek konaného dne 25.9.2007. Dále pak zdůraznil, že posouzení otázky, zda se jedná o zjevně nepřiměřenou hodnotu, svěřuje ZVZ do pravomoci hodnotící komise. Zjevnou nepřiměřenost hodnoty dílčího kritéria je nutné posuzovat ve vztahu k realitě dané hodnoty. Členové hodnotící komise mající příslušnou odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, posuzují situaci na trhu s ohledem ke svým zkušenostem a mohou rovněž přihlížet k údajům uvedeným v nabídkách ostatních uchazečů, které zejména v případě jejich většího počtu dokumentují reálnou situaci na trhu. Do pravomocí žalovaného nespadá přezkoumávat myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky.

Žalovaný v odůvodnění svého potvrzujícího rozhodnutí především zdůraznil, že zadavatel v šetřeném případě posoudil odbornost jednotlivých členů hodnotící komise jako adekvátní k předmětu veřejné zakázky, a proto se po přezkoumání všech rozhodných skutečností a v rámci vlastního správního uvážení se závěry zadavatele ztotožnil (bod 33). Dále pak uvedl, že zadavatel v zadávacích podmínkách stanovil způsob hodnocení nabídek a současně uvedl, že „považuje-li hodnotící komise hodnotu jiného dílčího kritéria, než je cena, za zjevně nepřiměřenou, nabídce v rámci tohoto kritéria přiřadí 0 bodů“. Podle tak stanoveného způsobu hodnocení pak hodnotící komise postupovala, přičemž žalovanému nepřisluší závěry odborné hodnotící komise přezkoumávat (bod 37). Dále zdůraznil, že všichni uchazeči, kteří podali nabídky, a to včetně žalobce, pochopili, jakým způsobem bude hodnocení dílčích kritérií probíhat (jaké hodnoty v každém kritériu

budou hodnoceny nejlépe), neboť žádný z nich, a to ani žalobce, nepodal proti způsobu hodnocení uvedeném v zadávacích podmínkách veřejné zakázky námitky v době, kdy se se zadávacími podmínkami seznámil (bod 38).

V. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního - dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je z převážné části důvodná.

Podle § 44 odst. 1 ZVZ zadávací dokumentace je soubor dokumentů, údajů, požadavků a technických podmínek zadavatele vymezujících předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky. Za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel.

Podle § 44 odst. 3 písm. f) ZVZ zadávací dokumentace musí obsahovat alespoň způsob hodnocení nabídek podle hodnotících kritérií.

Podle § 78 odst. 1 ZVZ základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky (dále jen „základní hodnotící kritérium“) je a) ekonomická výhodnost nabídky, nebo b) nejnižší nabídková cena.

Podle § 78 odst. 5, věta první, ZVZ je-li základním hodnotícím kritériem ekonomická výhodnost nabídky, musí zadavatel jednotlivým dílčím hodnotícím kritériím stanovit váhu, kterou vyjádří v procentech.

Pokud jde o první žalobní bod v úvodní části, v níž žalobce namítá, že bodové hodnocení dílčích kritérií nabídek bylo **vypočteno** v rozporu se způsobem výpočtu závazně stanoveným zadavatelem v zadávací dokumentaci, s tímto se soud neztotožňuje. V daném případě byla jako základní hodnotící kritérium stanovena ekonomická výhodnost nabídky a hodnotící komise tedy musela postupovat zákonným způsobem: vycházet z jednotlivých dílčích kritérií a jejich váhy. Způsob matematického výpočtu dle ekonomické výhodnosti nabídky odpovídal § 78 odst. 1 písm. a) ZVZ (tj. nabídky nabízející nejehospodárnější řešení) a dílčí kritéria pak bodu 8. zadávací dokumentace: 1. cena veřejné zakázky bez DPH s váhou 80%, 2. záruka za dílo jako celek s váhou 15% a 3. sankce za nedodržení termínu dokončení díla s váhou 5% s tím, že hodnocená nabídka obdržela bodovou hodnotu, která vznikla násobkem 100 a poměru hodnoty nejvhodnější nabídky k hodnocené nabídce, při hodnocení nabídek použila hodnotící komise bodovací metodu s použitím vah a jednotlivým dílčím kritériím byly stanoveny váhy v procentech podle jejich důležitosti pro zadávací řízení tak, že jejich součet byl celkem 100. **Způsob výpočtu** tedy odpovídal zvoleným hodnotícím kritériím a z logiky věci vyplývá způsob výpočtu tak, aby byl **výhodný pro zadavatele**. Tzn. že **cena díla bez DPH** byla počítána vzorcem $y = (\text{nejnižší nabídka/aktuální nabídka}) \times 100$ a **záruka**

za dílo jako celek a sankce za nedodržení termínu dokončení díla byla počítána vzorcem $x = (\text{aktuální nabídka/nejvyšší nabídka}) \times 100$. Přepočty žalobce při použitých hodnotách nejvhodnější nabídky se zárukou 96 měsíců a zárukou 144 měsíců jsou tedy nelogické a použitý způsob výpočtu $y = (\text{nejnižší nabídka/aktuální nabídka}) \times 100$ je nemístný, neboť není pro zadavatele ekonomicky výhodný; z tohoto důvodu jsou přepočty provedené žalobcem ve věci zcela irelevantní a nelze k nim přihlížet. Jiná je ovšem situace v další části prvního žalobního bodu, v němž žalobce namítá, že mu za dílčí kritérium (kritérium č. 2 – záruka za dílo jako celek) bylo přiděleno 0 bodů z důvodu **zjevné nepřiměřenosti** nabízené hodnoty délky záruky za dílo jako celek, aniž by toto hodnocení bylo věcně zdůvodněno; v tomto rozsahu se soud se vznesenou námitkou žalobce ztotožňuje. Ze znění bodu 8., poslední věty, zadávací dokumentace „Považuje-li hodnotící komise hodnotu jiného dílčího kritéria, než je cena, za zjevně nepřiměřenou, nabídce v rámci tohoto kritéria přiřadí 0 bodů“ je evidentní, že v tomto směru není zadávací dokumentace jednoznačná, přesná a srozumitelná, neboť není nijak blíže definováno, co konkrétně zadavatel míní termínem zjevná nepřiměřenost. Napadené rozhodnutí neposkytuje odpověď na otázku, jakým způsobem konkrétně, ve vztahu k čemu a s přihlédnutím k jakým dalším potenciálním souvislostem, okolnostem či obvyklostem, lze odlišit rozdílnost v obsahu termínů nepřiměřenost a zjevná nepřiměřenost, nevyplývá z něj ani to, zda zadavatel měl podle zadávacích podmínek posuzovat „zjevnou nepřiměřenost“ části žalobcovy nabídky ve vztahu k jiným nabídkám (a jaká kritéria v tom případě volit) nebo ve vztahu k podmínkám, jež jsou při srovnatelných podmínkách plnění obvyklými (a odkud jsou v takovém případě tyto „obvyklé podmínky“ podávány a nakolik se od nich žalobce svojí nabídkou odchýlil) a zda způsob, jaký zadavatel nakonec zvolil, ve své zprávě náležitě popsal a výsledek odůvodnil a konečně zda tento způsob má dostatečnou oporu v zadávacích podmínkách (konkrétně v závěru bodu 8. zadávací dokumentace). Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek předané zadavateli dne 25.9.2007 soudu neplyne zdůvodnění zjevné nepřiměřenosti hodnoty nabídky žalobce v kritériu č. 2 – záruka za dílo jako celek a ani z rozhodnutí zadavatele nevyplývá jednoznačný a srozumitelný závěr týkající se zjevné nepřiměřenosti tohoto dílčího kritéria, tedy konkrétně ve vztahu k čemu a s přihlédnutím k jakým konkrétním faktorům se jednalo o zjevnou nepřiměřenost. V tomto směru je tedy postup a závěr zadavatele nepřezkoumatelný – a tedy neregulérní. Navíc zůstává otázkou, proč např. nebyla vyhodnocena zjevná nepřiměřenost hodnoty nabídky žalobce v kritériu č. 3 - sankce za nedodržení termínu dokončení díla - 850.000,- Kč/den a rovněž za toto kritérium hodnotící komise nepřidělila žalobci 0 bodů, když se opět jednalo, tu ve srovnání s ostatními nabídkami, o zjevně nepřiměřenou hodnotu. Vzhledem k tomu, že za správnost a úplnost zadávací dokumentace odpovídá zadavatel, lze plně souhlasit s výtkou žalobce, že zadavatel svým postupem, kdy nespecifikoval termín zjevná nepřiměřenost hodnoty jiného hodnotícího kritéria, než je cena, porušil zákon, neboť zadávací podmínky nebyly v tomto směru dostatečně jasné a rozhodnutí zadavatele je proto fakticky zpětně nekontrolovatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. března 2009, č.j. 2 Afs 87/2008-234). Argumentace žalovaného, že posouzení zjevné nepřiměřenosti hodnoty dílčího kritéria ponechává ZVZ na úvaze hodnotící komise, nejasnost způsobu hodnocení dílčího kritéria č. 2 – záruka za dílo jako celek – v daném případě nezhojila a ani zhojit nemohla.

Již tato skutečnost by byla dostatečně pádným důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného pro jeho nezákonnost, ovšem s přihlédnutím k faktu,

že argumentace žalobce je založena na vadnosti ohledně termínu zjevná nepřiměřenost v zadávací dokumentaci (nejasnost zadávacích podmínek), která má přímou návaznost na dále uplatněné žalobní body, přistoupil soud rovněž i k jejich přezkumu.

V návaznosti na výše uvedenou argumentaci ohledně termínu **zřejmá nepřiměřenost**, byl pak rovněž druhý žalobní bod, v němž žalobce namítá, že žalovaný nesprávně a v rozporu se ZVZ posoudil vymezení způsobu hodnocení nabídek v soutěži, když zadávací dokumentace v této příslušné části nespĺňovala požadavky nezbytné přesnosti, srozumitelnosti a jednoznačnosti obsahu zadávací dokumentace pokud jde o vymezení a hodnocení dílčích kritérií ekonomické výhodnosti nabídky s následkem zřetelné nepřezkoumatelnosti souladu skutečného způsobu hodnocení předeslaným v zadávacích podmínkách, shledán soudem jako důvodný. Zadávací dokumentace je dokument, který obsahuje údaje nezbytné pro vypracování nabídky, vztahující se k předmětu a rozsahu veřejné zakázky, rozvíjející, konkretizující a rozšiřující informace publikované v oznámení o zahájení zadávacího řízení a současně obsahující i další informace o způsobu hodnocení nabídek. Z důvodu nedostatečně jasného vysvětlení termínu **zřejmá nepřiměřenost** je evidentní, že v daném případě byla zadávací dokumentace ze dne 21.8.2007 neúplná, nejasná a nejednoznačná, čímž nemohla vyhovět ustanovení § 44 odst. 1 písm. f) ZVZ. Namítá-li žalovaný, že žalobce nepoukázal na nejasnost zadávacích podmínek již na počátku zadávacího řízení, pak tato skutečnost nic nemění na tom, že se v daném případě nejedná o námítky opožděné. Nejasnost zadávacích podmínek se tu projevila až při hodnocení nejhodnější nabídky a žalobce dodržel 15-ti denní lhůtu vyplývající z § 110 odst. 3 ZVZ, a to v návaznosti na rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky. Nezbyvá než uzavřít, že nemůže obstát taková zadávací dokumentace, z níž hodnotící kritéria nejsou zcela srozumitelná a jednoznačná, tj. pokud připouštějí rozdílný výklad a vzniká tak interpretační nejistota (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. března 2009 č.j. 2 Afs 86/2008-222).

Rovněž i třetí žalobní bod, v němž žalobce brojí proti tomu, že žalovaný napadeným rozhodnutím nezákonným způsobem překročil meze přezkumu a volného uvážení, když nahradil nedostatek projevu vůle zadavatele v jeho úkonech, konkrétně v obsahu zadávací dokumentace, je zcela důvodný. Za situace, kdy zadávací dokumentace vykazovala výše popsané nedostatky, je evidentní, že rozhodnutí žalovaného, které vykazovalo snahu dodatečně zhojit podstatné vady zadávací dokumentace a postupu zadavatele, je nezákonné, neboť je v rozporu se základní zásadou, jimiž se zadávací řízení řídí, tedy **zásadou transparentnosti** celého procesu zadávání veřejných zakázek, zprůhlednění a veřejné kontroly. Úkolem žalovaného je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, a lze uzavřít, že v daném případě žalovaný nemohl naplnit řádný výkon své zákonné dohledové činnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. června 2007 č.j. 5 Afs 6/2007-92).

Lze tedy plynule navázat na čtvrtý žalobní bod, v němž žalobce namítá, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nijak nevypořádal s nezákonností zadávacího řízení pro rozpor se zásadou transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace ve smyslu § 6 ZVZ, a s jehož obsahem se soud rovněž ztotožňuje. Zásada transparentnosti je obecná zásada, která má význam aplikační, transparentnost znamená průhlednost zadávacího řízení, která má zabezpečit efektivní hospodářskou soutěž o veřejnou zakázku. Jestliže v daném případě nebyl v zadávacích podmínkách jasně definován termín **zřejmá**

nepřiměřenost jako způsob hodnocení nabídek dodavatelů a jestliže rozhodnutí zadavatele nebylo řádně odůvodněno ohledně zjevné nepřiměřenosti hodnoty nabídky žalobce v kritériu č. 2 – záruka za dílo jako celek, a ani z rozhodnutí zadavatele nevyplynul jednoznačný a srozumitelný závěr týkající se zjevné nepřiměřenosti tohoto dílčího kritéria, nelze dovodit, že zadávací řízení bylo zákonné, jak dovodil a uzavřel žalovaný.

Soud se však neztotožňuje s názorem žalobce obsaženým v pátém žalobním bodě, v němž namítá, že žalovaný se napadeným rozhodnutím nevypořádal s otázkou **odborné způsobilosti** hodnotící komise. Zákon nestanoví zadavateli povinnost formálním způsobem v dokumentaci o zadání veřejné zakázky dokládat odbornou způsobilost členů komise pro posouzení a hodnocení nabídek. Základním pravidlem pro ustanovení hodnotící komise je, že nejméně jedna třetina jejích členů musí mít odbornost ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. V daném případě byla hodnotící komise sedmičlenná a čtyři její členové (tedy nejméně jedna třetina), a to Ing. Jan Toscher, Ing. Vladimír Binter, Jan Hodač a RNDr. Petr Pospíchal, disponovali profesní odborností ve vztahu k předmětu veřejné zakázky (na stavební práce), neboť podmínka jejich odborné způsobilosti byla splněna vzděláním (Ing. Jan Toscher, Ing. Vladimír Binter), praxí v oboru stavebnictví (Jan Hodač) a zkušenostmi se zadáváním veřejných zakázek (RNDr. Petr Pospíchal). Navíc otázka odborné způsobilosti hodnotící komise byla řádně odůvodněna v rozhodnutí žalovaného, a to v obou stupních, proto soud uzavírá, že tuto námitku žalobce jako důvod nezákonnosti rozhodnutí žalovaného nelze akceptovat.

VI. Závěr

Lze tedy uzavřít, že žaloba je z převážné části důvodná a soudu tedy nezbylo, než napadené rozhodnutí žalovaného pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušit a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný s respektováním shora uvedeného právního názoru řádně posoudí vliv zadavatelova pochybení při samotné tvorbě zadávací dokumentace na stanovení pořadí úspěšnosti nabídek a z tohoto vyvodí odpovídající právní závěr.

Ke zrušení rozhodnutí vydaného v I. stupni správního řízení soud důvody neshledal, neboť nápravy lze dosáhnout ve II. stupni správního řízení.

VII. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, věta první, s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady řízení ve věci úspěšného žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, z mimosmluvní odměny právní zástupkyně žalobce ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby v souladu s ust. § 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách

advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen AT), a to za přípravu a převzetí zastoupení ze dne 4.7.2008 a písemné podání soudu ze dne 29.7.2008, tj. 2 x 2.100,- Kč = 4.200,- Kč, dále ze dvou náhrad hotových výdajů ve výši 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1,3 AT, tj. celkem částka ve výši 6.800,-Kč. Z těchto důvodů byl žalovaný zavázán k povinnosti zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku ve výši 6.800,- Kč k rukám Vladimíry Riedlové, advokátky, se sídlem AK v Jihlavě, Divadelní 1604/8, do 15-ti dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 28. dubna 2009

JUDr. Petr Sladký, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Brdičková

